

Опълчението се расположи въ града по квартири. На 30 Априлий то се прѣмѣсти и расположи на избраното за лагеръ мѣсто, между рѣчицата Дѣмбова и р. Теляжина, на около $2\frac{1}{2}$ версти на сѣверо-истокъ отъ градътъ. Избраното за лагеръ мѣсто бѣше съвършено равно и пѣсъчливо (чакълъ). Само на сѣверъ отъ лагера, на расстояние около 3 версти, все пакъ отъ юго-западъ къмъ сѣверо-истокъ, се простираше една верига отъ не-голѣми хълмове, които послужиха на опълчението за стрѣлби-щентъ валъ. На това мѣсто българското опълчение прѣкара, посрѣдъ усиленни занятия, цѣль мѣсець. Тукъ опълченцитѣ се учаха да стрѣлятъ, да мушкатъ; тукъ се распалваше оная, почти угаснала, искра отъ доблѣстния войнишки духъ, прѣданность къмъ отечеството, храбрость и самоотвърженность, съ които сж се отличавали нашитѣ прадѣди въ врѣмената на великитѣ български царе Крума, Симеона, Асѣня и др. —

Въ гр. Пловещъ сварихме, пристигналитѣ отъ Турно-Северинъ около 1000 души български доброволци.

По-горѣ бѣ казано, че слѣдъ прѣмирието между Турция и Сърбия, българския доброволчески отрядъ бѣше отведенъ на зимни квартири въ Крагуевацъ и че една часть отъ доброволцитѣ напустнаха сръбската служба и се върнаха: едни въ Румжния, други въ Руссия, а другата — по-голѣмата часть остана въ Сърбия. На 7-й Февруарий 1877 г. двата български батальона биле отведени отъ Крагуевацъ въ придунавската крѣпость Кладово. Числото на доброволцитѣ отъ тия два батальона, въ това врѣме възлизало на 1400 — 1500 человекъ.

Слѣдъ сключването на мира между воюющитѣ, тия два батальона станали непотрѣбни, но при все това, сръбското правителство не ги разпускаше. Споредъ думитѣ на майора Чилева, командувавшия едина отъ батальонитѣ, то — сръбското правителство, задържало доброволцитѣ съ цѣль да сформирава една русско-българска дивизия, която, ужъ, щѣла да служи като гвардия на кралъ Милана. Обаче, въ първитѣ числа на Априлий била получена заповѣдъ за расформируването на бригадата, което се извършило на 7-й сжщия мѣсець. На доброволцитѣ биле раздадени по 2 дуката и по единъ паспортъ и имъ било казано, че сж свободни да вървятъ всѣки кждѣто ще.

Още въ сжщия день мнозина отъ доброволцитѣ минали на отсрѣщния брѣгъ на Дунава, въ гр. Турно-Северинъ.